

og som kommer som et tilbud til eleverne, som de må kunne lade ligge, hvis de ikke mener at kunne overkomme det (stk. 5).

De fag, som omfattes af liniedelingen, er *sløjd* eller *skolekøkkengerning*, eller med særlig sigte på undervisningen i eksamensskolen *engelsk, tysk, matematik* eller *naturlære*. Det antages, at denne undervisning vil kunne lægge beslag på 18 timer af de ovennævnte 24, hvilket også menes at kunne føre til et tilfredsstillende resultat for alle fag; kun med hensyn til skolekøkken er der krævet et samlet timetal, som ikke har kunnet tilfredsstilles ved det her anslåede timetal, men kræver, at mindst alle de 24 timer anvendes til skolekøkken-undervisning. Man mener imidlertid, at med de forkundskaber, der vil blive givet i børneskolen i dette fag, bør der kunne tilrettelægges en undervisning, der indenfor et samlet timetal af 18 timer kvalificerer folkeskolelærerinderne til at give den elementære undervisning i dette fag, som er obligatorisk i folkeskolen, når man ser bort fra at kvalificere dem tillige til lærerinder i aftenskolen og ungdomsskolen.

I denne forbindelse bemærkes, at det ikke er tanken, at alle seminarier skal oprette alle linier til videreuddannelse — man ville derved komme til at arbejde med alt for små specialhold på alle seminarierne — og at det derfor heller ikke er nødvendigt, at alle seminarierne tilbyder undervisning i *sløjd* eller *skolekøkken*.

Udover de her nævnte særlige fag vil undervisningsministeren kunne tillade oprettelsen af særlig undervisning på andre fagområder; man tænker her bl. a. på undervisning af elever i naturfag som særligt interessefag, eller muligt en undervisning i musik, hvor der findes lærerkræfter og tilstrækkelig tilslutning dertil; endelig kunne også en særlig på ungdoms- og aftenskolen tilrettelagt undervisning tænkes.

I denne henseende bemærkes, at kommissionen, som det nedenfor vil blive omtalt, har nedsat et særligt fagudvalg til behandling af spørgsmålet om en ungdomsskoleuddannelse på seminariet, men at dette udvalg har været enigt om ikke at tilråde, at der blev givet anvisning på en sådan specialuddannelse.

Området for specialuddannelsen, hvormange og hvilke fag den skal omfatte, fastsættes ved statsseminarierne af undervisningsministeren, selvfølgelig efter indstilling af og forhandling med rektorerne. Når det som ovenfor angivet er således, at ikke alle seminarierne behøver at have alle linier, må ministeriet dog drage omsorg for, at særlig undervisning i alle de i loven omtalte fag altid tilbydes på et eller flere seminarier.

For de private seminariers vedkommende træffes beslutningen af den pågældende rektor, men skal godkendes af ministeren.

Den særlig uddannelse efter stk. 5, der skal tage sigte på ved siden af den faglige uddannelse, som stk. 4 foreskriver, at åbne mulighed for særlig undervisning på andre områder i fag, der fortrinsvis er af betydning for elevernes personlige udvikling, kan disponere over de resterende 6 timer ugentlig af de ovennævnte 24 — altså gennemsnitlig 2 timer ugentlig i hver af de 3 sidste klasser. Man mener, at der herved kan tilrettelægges forelæsningsrækker, laboratoriarbejder, studiekredse el. lign. i fag (emner) som verdenslitteratur, religionshistorie, kunsthistorie, samfundsøkonomi, filosofi, historie, erhvervs- og kulturgeografi, muligt også musik, som, uden at der stilles noget særligt kundskabsmæssigt mål, kan give eleverne et videre udsyn og ny arbejdsvaner og arbejdsformer i disse fag, som kan være af stor betydning også for deres fremtidige virksomhed.

Som ovenfor anført er det ikke tanken, at denne undervisning, hvis omfang og fag hvert seminarium selv må bestemme, dog med undervisningsministerens godkendelse,